

nº leg 4654

CEDOC
PONS
A. VILADOT

el fraud dels vins

SERVEI DE DOCUMENTACIÓ POPULAR / maig 74

EL BRUT NEGOSSI DELS VINS SINTÈTICS.

L'escàndol de la fabricació de vins sintètics ha saltat a les pàgines dels diaris. Malgrat tot, els fets donats a conèixer per la premsa, són una minúscula part del que en realitat es la falsificació de vins.

Es aquesta una qüestió que des de fa més d'un any perjudica i escandalitza a tots els que treballen i viuen honestament del cultiu de les vinya i la producció del vi.

La por en que fa més de trenta anys viu la pagesia, les emanacions vetllades, les coulisses proteccions dels implicats, expliquen un silenci, ara tot just desavetllat.

No ens enganyem; malgrat la denúncia i la informació donada i exigida per la premsa, els veritables responsables d'aquest delictos socials, reaten en l'anònimitat, protegits pel poder dels enormes interessos que manejon, les implicacions que els recolzen i la complicitat d'una administració corrupta.

ELS FETS RECENTS

La volada que ha pres la falsificació dels vins es molt recent, impulsada sobre tot per les deficientes collites de 1971 i 1972.

L'espurna que posa en marxa el descobriment "oficial"

cial" es una exportació a Suïssa, feta per una poc escrupulosa firma de la Rioja, i que pot relacionar-se amb A.G.L. Bodegas Unidas S.A. multada fa poc amb 322.000 pts. i 1.387.000 pts. import del producte decomisat i... desaparegut!!

Les autoritats suïsses que no baden, analitzaran la sartina en qüestió comprovant que el líquid rebut, ho era tot menys vi de vinya. Denunciada la firma venedora a les autoritats neerlandaises, per l'entregu d'un líquid d'elaboració sintètica, com si fos vi, s'iniciaren les actuacions.

Una pregunta: i l'estació enològica d'Haro, encarregada de analitzar els vi's, qui n'era ni jugava?

L'empresari riojan que havia vulnerat la denominació d'origen, accepta haver adquirit un líquid falsificat, al·legant que no coneixia la qualitat del producte, !!! cosa difícil de creure. El subministrador, resulta ésser el Sr. Gilué, que cita amb el nom de VIGASA un balneari petit pou de la conca alta del riu Saya.

En unes setmanes el Ministre d'Agricultura, Sr. Allende Gómez Baxier, visita Vilavella. En la roseració que li feran els col·lectius i bodeguers, el ministre rebria la "querida confidencial" de la falsificació de vi's, feta per algun o algunes propietaris colliters o el gerent d'una firma vinícola o d'escumoses. Olivella? Codorniu? Pallecera de CVIDES? El ministre va prometre una "energica intervención".

Però, l'anterior ministre de Comerç, Què podria explicar-nos?

UNA MAFIA PER A LA FALSIFICACIÓ DELS VINS

La queixa confidencial i la promesa del ministre d'obri una investigació, no pararen, -no podien passar- desapercibudes a la organització de falsificadors extens per a tot Espanya, i amb bones "oreilles" per a tot arreu. Els responsables materials de les falsificacions en les conveccions altituds entre les províncies de Barcelona i Tarragona, serien avidents dels seus socis, en temps per amagar el fals producte i borrar els rastres de les seves activitats.

Quan la policia enviada pel ministre dos de Madrid i la guàrdia civil, ocuparen les fàbriques o magatzems sospitosos, tan sols en dos d'ells troaren proves de la falsificació del producte (ja elaborat o matrissa primes per fer-lo). Una disputa interna de la "Mafia", explica que tan sols Ribe-VinsGaya de Salomó i Joan Millà "Alcoholera Millà" de Santa Oliva, fosin atropats amb les mans a la messa "urgant" la infidelitat a l'organització i els intents d'establir-se pel seu compte.

Els altres implicats -no pas tote- Domènech de Vilubi i Lletjer, Muntané de Vilafranca, Ferret de la Ràpita, quan reberen la visita de la guàrdia civil, havien fet desaparèixer tot rastre de les seves activitats, previngut a la bestreta.

Un d'ells, inclús tenia preparat un notari, per a que aixequés acte del registre negatiu.

Es palès que importants quantitats del líquid falsificat i de matèries per obtenir-lo, resten encara ben amagats, esperant que passi la tamborada per tornar a sortir al mercat.

LA FABRICACIÓ DEL VI SINTÈTIC

El procediment utilitzat pels falsificadors és senzill. Dissolent sucre amb aigua calenta s'obté un xarop que tractat amb fermentos separa la glucosa i dóna alcohol. Aquest alcohol no vinic -que no es "esperit de vi"- l'hi incorporen mares de vi (baixos) i el suc que dóna la brixa posada en remull, amb la finalitat d'enmascarar el producte, dotant-lo d'elements que permetin superar un anàlisi "tolerant".

Si es vol el tractament es fa amb tartàric o cítric. Els falsificadors menys escrupulosos arriben a fer servir sulfúric més baix de cost però que obtingut pel mètode de les cambres de plom té el perill de portarars àrsenic. L'operació final es la coloració amb tints, que en la simulació de vins negres, pot ésser toxic si nos s'usen amb molta prudència.

El rendiment mig es de 170 grams de sucre 10 graus per litre d'aigua. El producte es ven fent-lo passar per vi. Si els qui el reben son vинicultors l'acceptació es complicitat.

El que no es fàcil d'explicar es l'actuació de les estacions enològiques. Hem parlat d'Haro. Podem afegir, l'estació enològica de Vilafranca i l'Agrònòmica de Barcelona.

Negligència? Por? Corrupció? Qui sap.

PER CONEIXER ELS VERITABLES RESPONSABLES

Una activitat tan "lucrativa" com la falsificació, i que pren unes dimensions en diners i volum de les mercederies tan grans, fa necessaris una organització molt important.

Es difícil poder coneixer els veritables dirigents d'una organització d'aquest tipus, extensa i ramificada per tot el país, i que pren tota classe de precaucions per assegurar l'anònimitat dels seus màxims responsables.

Malgrat tot hi ha siaptomes, indicis i signacions que poden orientar sobre responsabilitats a un superior nivell, que els elements de base denunciats per la premsa.

La falsificació masiva de vins, s'inicia en el període que Fontana Codina, com a ministre de comerç, estava obsessionat per les exportacions; obsessió que el feu perdre algún "contacte" que ara li seria molt incòmode reconèixer.

Una dada que es l'antecedent inmediat de les falsificacions, es la demanda i compra masiva de

mares del vi (beixos), realitzade pels agents del Sr. Centarero, que faria pujar el preu de 2 pts. a 3,5 l'any 1973.

Centarero es un importantíssim colliter i bodeguer amb activitats per a tot el país. Originaire de la Mancha, col·locat avui per arreu, també a la Rioja i amb agents a Catalunya. Actua amb un conjunt de més de vint empreses, que formen una amplísima xarxa. El Sr. Centarero caldràs responguer del destí que donava a les mares del vi, tan profusament adquirides.

El seu home de confiança al Penedès és el transportista de vins Joan Buntané magatzemiste amb instal·lacions a Vilafranca i la Mancha, element clau de l'affaire pel que es refereix a Catalunya, i qui amb els moments de camions cube por donar i explicar les interioritats de la gestació i desenvolupament dels vins adulterats al Penedès.

La pista més clara és el descomunal subministre de sucre. Els vagons "anònims" descarregats en les estacions del ferrocarril, i els trailers de 20 i 30 tones, adreçats directament a les fàbriques implicades. El sucre utilitzat es de canya, el que limita els canals de proveïment. Llevat de la reduïda producció de Motril, es d'importació, controlat per la Comissaria d'Abasteixement, i no es serveix a qui el demana: es precisa la contribució d'un intermediari. Cusiné Hill es sens dubte el primer majorista d'alimentació de la zona. Propietari d'una fàbrica a Navarra, propera a la Rioja. Ell pot donar informació sobre les arribades de sucre, bé perquè en fos còmpli-

ce, bé perquè notes una anormal competència. En tot cas no li podia passar desapercebut un moviment tan gran. Perquè calia?

Considerem ademés que aquest moviment de sucre es produeix en un període de creixent escassetat, i la Comissió d'Abasteixements de Barcelona, també tindria de donar alguna resposta aquesta qüestió. Per què calia?

LES DIMENSIONS DE L'ESTAFÀ

Quin és el volum de la falsificació de vi? Les estimacions soles poden ésser aproximades. La realitat està molt difícil de conèixer.

L'incidència que ha tingut en el mercat i el preu del vi, revela que les dimensions d'aquest contínuat delicte social es molt gran. En un moment en que totes les productes i primeres matèries es mouen en un moviment de pujada com a conseqüència de la inflació, l'únic producte que no té sola pujada sinó que ha baixat en un trenta per cent és el vi.

Això dient ha estimat que el volum de la falsificació en un any equival a una collita del Penedès. Això suposa 1 milió de hl. de falsos vins de 10 a 12 graus. El volum de l'affaire seria de més de mil milions de pesetes. Reflectit en sucre implica un consum de 17.000 tones que transportades en camions de 30 tones significa 600 camions. Dos camions cada dia durant tot l'any.

Una altra mesura per apreciar el volum de l'affaire son les inversions que els "sospitosos" tenen fetes, i que en cap cas estan justificades pels seus negocis "legals", i que posen en evidència una finançació oculta. Així el magnetxemista de Vilobi Domenech amb unes inversions entre 150 a 200 milions. Així encara que amb xifres inferiors, Ferret de la Ràpita, Mila de Santa Oliva, i no ens deixem de Rovira de Moja que no va ésser objecte de registre.

UNA GRAVISSIMA AMENÀÇA PER A MILERS DE FAMÍLIES PAGESES

Aquest frau de colossals proporcions, com es costum arriba acompanyat del silenci oficial que protegeix el desenllac de tots els affaires dels darrers anys (Matassa, l'Oli de Redondela, La Caixa d'Estalvis d'Ourense, les estafes de les immobiliaries, i que era cal afigir-hi els noms que aquí es comença a conveirar).

L'única nota oficial es la publicada pel "Instituto Nacional de Denominaciones de Origen" que afirme que "cap de les empreses denunciades pertany a la denominació d'origen del Penedès" . Apreciació ben intencionada pels vinters de les comarques afectades, però... que significa que aquest organisme dóna per acabada la seva actuació, sense ajudar a posar en clar quiens són els destí dels líquids falsos jats.

Les actuacions judicials estan encaminades exclusivament a escatir si els productes adulter-

rats tenien gèrmens patògens o substàncies tòxiques capaces de produir o transmetre envergats. Si l'apreciació judicial es negativa, tan sols queda l'acció del "Servicio contra Fraudes" del "Ministeri de Agricultura", del que es ben coneguda la seva ineeficàcia.

En definitiva una nova estafa realitzada amb total impunitat i carregada a les espalles de la paressia.

Un dels aspectes més punyents de l'affaire, sobretot si pensem a la imposició del FORFA i la "comissió de compres d'excedents", oblificant als cultivadors de vi de vinya a entregar un deu per cent de les collites al preu de garantia, pressament quan els preus eren encara alts. L'energia per exigir als pagesos les entregues, la voldríem veure emprada era per aclarir la descapada estafa de les falsificacions, de que són víctimes els pagesos i tots els ciutadans.

No n'hi ha prou amb les dificultats que pateixen els pagesos cultivateurs de vinya: Incertitud de les collites, alts preus de la maquinària, dels carburants de les primeres matèries (sofre, sulfat, adobs), del domini que sobre la demanda de vi tenen les companyies capitalistes. Ara a més a més, ha de suportar aquesta colossal estafa i contemplar l'impunitat amb que queden uns delinqüents enriquits a les seves esqueses.

Però encara n'hi ha més. La falsificació de vins pot tenir mes greus conseqüències. No es

tan sols la baixa del preu de vi. En la pràctica el mercat està paralitzat. Les darreres vendes intentades per les cooperatives vinícoles -fetes com es costum en subhasta pública-, obertes a 65 ptes. grau hectòlitre, han quedat desertes.

Si l'exigència d'una informació públic, d'un aclariment profund fins a les últimes conseqüències i una sanció exemplars als estafadors quede desatessa, es poden produir unes situacions que condemnin a la misèria a milers de familiars pegegues, i donqui un cop fatal al prestigi quanjet a costa de tants esforços a les exportacions de vins.

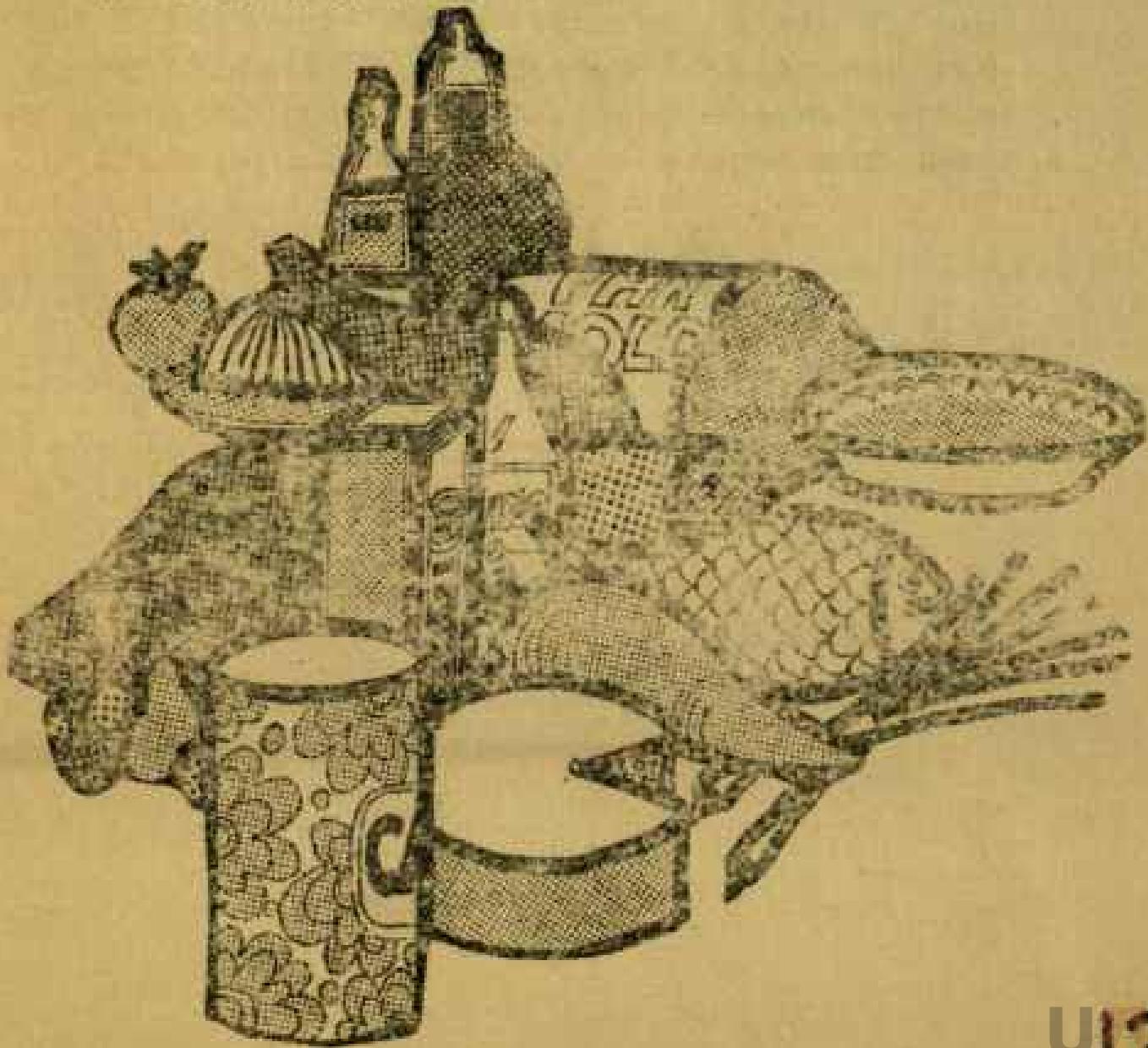
NO ES UN CAS AILLAT

La falsificació de vins no es un cas aïllat. Espanya viu en el marc d'una degeneració progressiva de l'indústria i el comerç de l'alimentació. Com qui no diu res, es reconeix que la contaminació, la falsificació, l'adulteració i l'alteració afecta a un 80% dels aliments.

El Sistema ho permet. Perquè els homes del sistema viuen d'estafar al poble.

- .- La llet no es llet perque l'hi roben les proteïnes.
- .- Els formatges no son formatge perquè porten farina de patata.
- .- L'oli d'oliva es de soja, giresol o qui sap de que.

- .- La carn i el peix congelats el venen i ens el fan pagar, com si fosin frescos.
- .- Renten la carn i li injecten solucions salines, per a que pési mes.
- .- El xacolata no porta cacau, el fan amb hidrogenats.
- .- Donen com pernil dolç, carn tenyida amb colorants.
- .- Els turrons de "yema" els fan sense rovell d'ou.
- .- La mel no es mel. Porta sucre. Els caramels cal i essències.
- .- etc. etc. etc.

I així pot seguir indefinidament, fins arribar era a la falsificació del vi.

Aquestes colossals estafes, posen un cop més de manifest les lacres del sistema en que vivim. Lacres que existeixen per la manca de llibertat.

Llibertat per a que els pagosos puguin organitzar-se per la defensa dels seus interessos, imposar amb autoritat el control efectiu dels seus productes, defensaris contra els especuladors capitalistes i els intermediaris desonestos.

Llibertat per organitzar-se amb capacitat i força per denunciar i perseguir els falsificadors i souleradors i destruir les complicitats d'un sistema que impone la corrupció com a llei.

